DINSDAG 7 AUGUSTUS 1951 — VERSCHIJNT DINSDAG, DONDERDAG EN ZATERDAG — TIENDE JAARGANG No. 1080

De Arubaanse Courant

Uitgeefster: „DE ARUBAANSE COURANT" N.V. i.o.
Redacteur: A. CLOO
Abonnement: ƒ. 1,50 p. maand — ƒ. 4,00 p. kwartaal

NIEUWS EN ADVERTENTIEBLAD VOOR ARUBA

Bureau Oranjestraat: NASSAUSTRAAT 91, TEL. 1273.
Bureau San Nicolas: ARUBA POST, Mainstreet, tel. 5019
Drukkerij: „DE STAD" N.V.

Enthousiaste viering Tweede Lustrum Vereniging „Suriname"

Hechte organisatie is snel gegroeid

Veel sprekers en aantrekkelijk ontspanningsprogramma

„Surinaams volk, komt — strijdt voor Uw eer,
Waakt tegen verdeeldheid en dankt Uw Heer......"

Voor de viering van het tienjarig bestaan van de Algemene Vereniging „Suriname" op Vrijdagavond in de Surinamerscluh te San Nicolas hestond een overweldigende belangstelling; het gehouw was overvol en huiten moesten velen zich met een staanplaats tevreden stellen. Wat zij allemaal graag hebben gedaan, want het is in alle opzichten een mooie avond geworden. Er is veel gesproken en daarna was er veel muziek, zang, bloemluister en champagne. Weer eens werd overduidelijk gedemonstreerd de hechte band welke alle op ons eiland verhlijvende Surinamers bindt; de mensen uit Nederlands Guyana vormen een voorbeeldige eenheid, waaraan oprechte liefde voor hun vaderland ten grondslag ligt.

Wij wensen de vereniging „Suriname" nogmaals van harte geluk met het bereiken van de tiende jaardag en hopen, dat zij moge blijven groeien — tot in lengte van jaren!

Het mannenkoor „Melodie" onder leiding van de heer Réne Kolader opende de avond met het zingen van het eerste couplet van het Wilhelmus en dadelijk daarna werden we geboeid door een geslaagd tableau, voorstellende de vele in Suriname levende bevolkingsgroepen, de Brits-Indiërs, de Javanen, de Chinezen, de Indianen, enz.

De wnd. voorzitter van „Suriname", de heer H. Nassy, heette de genodigden en de leden welkom. Hij zeide, dat de heer Gezaghebber op Curacao vertoefde en daarom niet in de gelegenheid was om aan de uitnodiging van de vereniging gehoor te geven, maar dat in zijn plaats was gekomen ir A. van den Berg, hoofd van de dienst Openbare Werken op Aruba.

Ir van den Berg besteeg na deze inleidende woorden het podium en bracht namens de Gezaghebber de beste wensen voor de vereniging over. Hij vervolgde: „Het is een feit, dat de Surinamers, waar ter wereld ook, zich altijd aaneensluiten. Door eenheid, macht en zekerheid konden steeds bepaalde doelstellingen worden bereikt. Dit is ook gebleken tijdens het bestaan van deze vereniging, die zich heeft doen kennen door ongekende bloei, zoals blijkt uit het grote aantal leden. Moge het bestuur blijven streven naar eenheid, culturele en geestelijke verheffing. Dan is de vereniging niet alleen van belang voor de Surinamers, maar ook voor de andere bevolkingsgroepen op ons eiland. Het is wel duidelijk gebleken, dat de vereniging op de goede weg is". Spreker besloot met een citaat uit het Surinaamse volkslied.

Boven politiek.

Nadat de heer Nassy had gedankt voor de gelukwensen van de Gezaghebber, sprak hij een feestrede uit, waaraan wij het volgende ontlenen: „Vandaag is het tien jaar geleden, dat enkele Surinamers de koppen bij elkaar staken om plannen te beramen voor de oprichting van een vereniging. Na harde voorbereidingswerkzaamheden is die vereniging er gekomen. Zij heeft veel ups and downs gekend. Ik noem als hoogtepunten: de ingebruikneming van ons eigen clubgebouw en het bezoek van vele vooraanstaande persoonlijkheden, zoals de Gouverneurs Kasteel en Peters en Gouverneur Klaassesz van Suriname. De bezoeken van mr dr Buiskool, Lou Lichtveld en in het bijzonder van Monseigneur Kuypers, Apostolisch-Vicaris van Suriname. Ik zeg „in het bijzonder", omdat toen is gebleken, dat de Surinamers zich kunnen verenigen ondanks afkomst, ras of geloof.

We hebben ook dagen van angst gehad. Dan heb ik in de eerste plaats het oog gericht op de kiem van verdeeldheid, maar gelukkig kon deze steeds weer worden gedood door de liefde voor Suriname. Steeds weer werd de weg gevonden om eendrachtig voort te gaan.

Tien jaar geleden heeft men zich beijverd om op te komen voor de sociale belangen van de hier gevestigde Surinamers. Hieraan is hard gewerkt en vervolgens kon worden getracht om mede te werken aan de culturele opbouw van Aruba. Mede in verbund hiermede hoop ik, dat de aanduiding „vreemdelingen" alleen van geografische aard is en dat men daarvoor niet wil lezen „indringer", of erger nog: „verdringer."

Ik wil met nadruk zeggen, dat de vereniging buiten — ik zou haast willen zeggen — boven de politiek wil blijven. Men make onderscheid tussen de functionnarisen van de vereniging en van de verschillende politieke partijen; indien deze functies door elkaar vloeien, zullen de betrokkenen een ervan moeten neerleggen".

Spreker dankte daarna tal van personen en instellingen voor hun in het verleden betoonde medewerking: de beschermheer, mr Lindoro C. Kwartsz, Openbare Werken, de heer Viana, de politie en nog vele anderen. Hij dankte daarop voor de vele bloemstukken en deelde mede, dat gelukwensen waren binnengekomen van de heer Jan Simoons, de vroegere voorzitter, van dr Robles, de huidige voorzitter en van de heer Lauriers (vroeger Statenlid, vertoeft thans in Nederland).

De heer Nassy besloot zijn met veel aandacht beluisterde toespraak met de leden van Suriname" voor te houden de inhoud van psalm 133, vers 1.

Contact met Curacao.

De Algemene Surinaamse Vereniging „J.P.F." van Curacao had twee vertegenwoordigers naar Aruba gezonden, nl. de heren Theo Simoons en R. C. Bos Verschuur, resp. voorzitter en ondervoorzitter van genoemde vereniging.

Als woordvoerder trad de heer Simoons op: „Het is wel merkwaardig, dat de beide Surinaamse verenigingen op Curacao en op Aruba zo kort na elkaar zijn geboren. Maar moeder Suriname mag trots zijn op deze tweeling, die niet alleen ten behoeve van het vaderland werkt, maar ook ten behoeve van dit Rijksdeel".

Spreker gewaagde van het voortdurend contact tussen „J.P.F." en „Suriname" en zeide dat daardoor het werken veel gemakkelijker werd gemaakt. Persoonlijk had hij bij voortduring een innig contact met de heer Nassy en daardoor kon meer eenheid worden verkregen in het gezamenlijk streven.

Twee boodschappen nam de heer Simoons mee: een brief van mr dr Buiskool, waarin deze verzocht de hartelijke gelukwensen te willen overbrengen, mede namens de Regeringsraad van Suriname, en een van Jan Simoons, die o.m. schreef: „Ik denk steeds aan u; vanavond vier ik ingedachten het feest met u mede. Met veel genoegen denk ik aan U allen terug".

„Er moet strijd zijn".

Ook werd het woord gevoerd door de heer E. Vinck, voorzitter van de Surinaamse Politieke Kring, die memoreerde, dat op 3Augustus 1941, des morgens om half twaalf in de raadzaal te Oranjestad een aantal Surinamers bijeen was om o.m. een voorlopig hestuur te kiezen. Voorzitter daarvan werd dr H.W. de la Fuente. „De oprichters wilden een nationaal Surinaams belang dienen. Zij wisten, dat als enkeling niets te bereiken is. Het valt niet te ontkennen, dat de vereniging veel goeds heeft verricht. Mogen allen tevreden zijn. Er zijn enkele leden, die van strijd niets willen weten, maar ik heb de overtuiging, dat er wel degelijk strijd moet worden gevoerd. Dan valt er meer te bereiken. Ten aanzien van de politiek weet ik, dat er onder de Surinamers in de Arubaanse politiek felle tegenstanders zijn, maar laten we die tegenstellingen nooit en te nimmer in ons clubgebouw vinden!"

Ook het mannenkoor „Melodie" vierde Vrijdag feest; onder de eminente leiding van de heer Kolader had het eerste lustrum hereikt en daarom sprak de voorzitter, de heer Arthur Wijngaarde, een kort woord. Hij deed een beroep op de niet-leden om spoedig lid te worden, opdat „Suriname" door eendrachtige samenwerking van vele, goede leden nog meer zou kunnen bereiken. Hij gaf de verzekering, dat het koor steeds zou medewerken met de vereniging, tot heil van Aruba en van de vereniging „Suriname" in het bijzonder.

Tenslotte sprak nog de heer E. Goedhoop, onderwijzer aan het Dominicuscollege, die een der vier initiatiefnemers tot de oprichting van de jubilerende vereniging was geweest. Hij gaf een overzicht over de eerste verenigingsperiode, sprak met waardering over de werkzaamheden van verschillende bestuursleden (met name de heer Jan Simoons, die vijf malen tot voorzitter werd gekozen en thans ere-lid is) en zeide te wensen, dat voor het einde van het jaar elke Surinamer op Aruba lid van de vereniging zou zijn.

Muzikaal programma.

Na de vele redevoeringen werd een gevarieerd muzikaal programma in bijzonder vlot tempo uitgevoerd. Mevr. H. de la Fuente-Engelbrecht en de heer Folkert Steenmeijer beten samen de spits af; met de vertolking van Herold's ouverture „Zampa" hadden ze zeer veel succes (quatre-mains). Vermelding verdient het feit, dat beide amateur-musici vijf jaar geleden medewerking hadden verleend aan het eerste culturele programma van de vereniging „Suriname". De heer Nassy drukte zijn waardering uit voor de prettige samenwerking en het publiek toonde zich door een hartelijk applaus enthousiast voor deze woorden.

Vrijdagavond ook hebben we mevrouw Born-Been voor het eerst horen zingen; een mooi gaaf geluid. Sympathieke voordracht en heel goede uitspraak. Ze zong drie- Nederlandse volksliederen (waarvan „Des winters als het regent" het meeste succes oogstte), een Schots liedje en tenslotte een Amerikaans volksliedje, dat veel van een spiritual had. Zij werd aan de piano begeleid door haar echtgenoot, de heer A.L. Born, die een ovatie in ontvangst had te nemen voor zijn Chopin-vertolking. Het aanhoudend applaus bezorgde het publiek een toegift: kleine wals van Chopin.

Zo mogelijk nog meer geestdrift was er in de zaal voor het optreden van de in Nederlands eertijds zo bekende en gevierde Ina Verwoerd, thans mevrouw Ten Winkel. Ze was voortreffelijk in haar Franse chanson „Reviens" en zeer geestig in het cabaretliedje „Geef mij een zoentje". Het publiek vroeg om meer, maar helaas had de zangeres niets anders met haar accompagnatrice, mevr. De la Fuente, ingestudeerd, zodat ze het bij een enkel optreden moest laten. Volgende keer graag nog veel meer, mevrouw Ten Winkel!

De dames H. Duysker-Schep en De la Fuente hadden inmiddels achter de piano plaats genomen en speelden (lang niet vlekkeloos) van Mozart de symhonie nr 2 in G. majeur. Het was wel een beetje hoog gegrepen!

Mevrouw Bep Meijer-Van Ommeren veroverde het hart van alle aanwezige Surinamers door „No aksie mie", een gedicht van Albert Helman over het heimwee van de Surinamers buiten hun vaderland (gedicht tijdens de laatste wereldoorlog, opgedragen aan de Surinamers op de Nederlandse Antillen). De muziek was van mevr. De la Fuente. Mevr. Meijer — gestoken in kotto-missie — zong het roerend gedicht in takki-takki en de bijval was enorm.

„Melodie" besloot het programma met een drietal liederen, en enige spirituals. Al vele malen hebben wij in onze kolommen de lof van dit uitstekende koor bezongen en wij willen dat gaarne bevestigen; het is bewonderenswaardig wat de heer Kolader— ondanks tal van moeilijkheden — heeft hereikt. Zijn gedisciplineerde leiding viel weer duidelijk op.

Huldiging.

De medewerksters aan de avond, alsmede de leider van het mannenkoor, kregen een bloemenhulde. De heer Nassy bracht allen warme dank voor het gebodene; een persoonlijk woord had hij voor de medewerking van de heer Folkert Steenmeijer.

Na het zingen van het Surinaamse volkslied werd een „Leve de Koningin", „Leve Suriname" uitgebracht.

Later op de avond, nadat er champagne was rondgedeeld, wat er een huldiging van het Bestuur en zr. Braumuller door de heer P. Norder namens het feestcomité. Allen ontvingen een speldje als souvenir (het Surinaamse wapen in goud), terwijl er voor zr. Braumuller hovendien hloemen waren.

Al met al een zeer geslaagde viering. Zaterdagavond was er veel animo voor het jubileumbal, eveneens in de club.

L.E.C.-SECRETARIS KELLY HEEFT ZIJN ONTSLAG INGEDIEND

De heer H. A. Kelly, secretaris van de Lago Employee Council, heeft z'n ontslag als secretaris en lid van de L. E. C. ingediend, aldus meldt een onzer correspondenten. De heer Kelly zou zich o.m. niet kunnen verenigen met bepaalde acties van de Council betreffende het huidige lonenprobleem op de Lago.

C.P.C. GEEFT 50% DUURTETOESLAG

In het Venezolaanse dagblad "El Universal", lazen wij, dat de Creole Petroleum Corporation te Caracas in verband met de sterk toegenomen kosten van levensonderhoud haar employé's een duurtetoeslag van vijftig procent boven het grondsalaris heeft toegekend. Het gemiddelde salaris van een Creole employé bedroeg duizend bolivar per maand, welk bedrag dus nu zou zijn gestegen tot vijftienhonderd bolivar. Dit is ongeveer negen honderd Antilliaanse guldens.

OP HET MATJE

Statenleden kwamen tegen rechterlijke uitspraken in verzet

Nog veel aanrijdingen, vooral door drankmisbruik

Vorige week schreven wij in deze rubriek uitvoerig over de zaken tegen twee Statenleden (C. en L.), die door rechter mr Schaafsma tot enkele dagen hechtenis waren veroordeeld, respectievelijk wegens smaadschrift en mishandeling, beide affaires met een politieke achtergrond.

De heren hadden Vrijdag voor een week verstek laten gaan; de uitspraken waren hen echter blijkhaar niet meegevallen, want zowel C. als L. was in verzet gekomen. Zodat Vrijdagmorgen deze zaken weer voor het Gerecht in Eerste Aanleg dienden.

Veel nieuws kwam er niet over de groene tafel, want P.C. vroeg uitstel om een verdediger in staat te stellen zijn zaak te bestuderen, terwijl hij de behandeling van de zaak tegen L.L. bleek, dat ditmaal de kroongetuige verstek had laten gaan.

Beide zaken komen op 24 Augustus weer aan de orde en tijdens dezelfde zitting zullen nog twee andere „politieke gevallen" worden hehandeld.

Brutale diefstallen

De 23-jarige vrouwelijke winkelbediende E.J. had zich eind vorig jaar schuldig gemaakt aan diefstal; op verschillende tijdstippen had ze in de Nassau-store geld en goederen gestolen tot een totaal-hedrag van ƒ 494,—. Een deel van het geld had ze aan haar moeder gegeven en er verder o.m. kledingstukken voor gekocht.

Verdachte overhandigde rechter mr Pekelharing een kwitantie waaruit hleek dat ze alles aan de henadeelde firma had terugbetaald.

„Hoe kon u dat terugbetalen, juffrouw?"

„M'n broer heeft het voorgeschoten".

Mr. W. R. Boom eiste drie maanden voorwaardelijk met een proeftijd van twee jaren. Dit werd tevens het vonnis.

„Kleingoed".

Voorts was er Vrijdagmorgen veel „kleingoed", zaken die met een geldhoete werden afgedaan.

De chauffeur M. E. T. had „onder de invloed" gereden en was tegen een pick-up opgevlogen: vijftig gulden boete en ontzegging van de rijbewijsbevoegdheid voor de tijd van drie maanden.

A. R. had een aanrijding veroorzaakt; hij had zo roekeloos gereden, dat hij niets van de botsing had bemerkt: twintig gulden hoete.

De chauffeur A.D.A. was in Flamboyanstraat te San Nicolas tegen een hek (Gouvernementseigendom) opgereden, maar de schade was prompt vergoed. Eis twintig geulden boete, waarmede de rechter (na een pleidooi van de raadsman, de heer G.J. Schouten) zich kon verenigen.

S. F. had zwaaiend over de Columbusstraat gereden. „Kwam van een feestje" en dadelijk daarna: „Ik heb elf kinderen". De rechter wilde met een en ander rekening houden en achtte nader onderzoek noodzakelijk. Over veertien dagen het vervolg.

Ook F. W. had dronken over de weg gereden. „Hij was kennelijk dronnelijk dronken, maar niet laveloos", zei de verhalisant. Eis en vonnis: vijftig gulden boete en een jaar lang zonder rijbewijs.

SJAFROEDDIN:

„Indonesië moet op korte termijn het roer omgooien!"

Spoedige beslissing over Nederlandse ambtenaren noodzakelijk

Sjafroeddin Prawiranegara, de oud-minister van Financiën der Republiek Indonesië, thans president-directeur van de Javasche Bank heeft de moed kunnen opbrengen om een ernstige waarschuwing te laten horen. Een waarschuwing, welke de huidige toestand in Indonesië in alle scherpte schildert. De beschouwing is zeer belangwekkend en daarom laten we enkele punten daaruit — ontleend aan Elseviers Weekblad — hierbij volgen. De titel van de beschouwing luidde: „Indonesië op de tweesprong".

Verantwoordelijke Indonesische autoriteiten nemen vaak beslissingen, uitgaande niet van aanwezige feiten en ervaringen, doch van louter „wishful thinking". Kennis en ervaring uit de vroegere regering worden vaak zo gemakkelijk op zij gezet met de reden, dat deze ervaring afstamt van de koloniale regering en niet strookt met de behoeften van een onafhankelijke staat! Dit terwijl iedere ervaring, zelfs van de vroegere koloniale regering, afkomstig, beslist goede kiemen in zich heeft, welke als leidraad bij de huidige bewindvoering zouden kunnen dienen.

Doch omdat a priori alle kennis en ervaring (en de resultaten!) van die koloniale regering als slecht beschouwd worden zonder enig voordeel voor onze souvereine Staat, hebben de huidige maatregelen van onze autoriteiten bijna altijd het karakter van een experiment, hetgeen dikwijls naar dilettantisme zweemt.

Het is het volk, dat deze experimenten moet betalen. Bovendien heeft dit volk voldoende geleden toen het de vroegere koloniale regering mogelijk maakte tijdens haar bewind experimenten op te doen.

Men maakt studie van politiek en past dit toe, men leert redevoeringen houden en steekt daverende redevoeringen af, doch het ziet er naar uit dat onze politici er niet van houden materiaal te verzamelen en te hestuderen, hetwelk nodig is om inhoud te geven aan die politiek. In mijn ervaring als minister hebben parlementsleden vaak gesproken over onderwerpen welke zij helemaal nog niet bestudeerd hebben, of vragen gesteld over dringen, waarvan door de Regering dikwijls reeds de uitweg was gegeven.

Het lijkt wel alsof deze „Volksleiders" alleen in staat zijn in het belang van het volk te arbeiden, indien zij op ministerzetels zitten: een ministerzetel wordt dan het doel, en niet het middel, zoals een mes een kind aantrekt, niet wegens het nut daarvan, doch louter wegens de schittering van het staal. Mogelijk verwondt dat mes het kind, totdat het mes ontnomen wordt door iemand, die meer afweet van het nut daarvan.

Dat is het allergrootste gevaar dat ons land dreigt: nl. het ondergaan van de „democratie" in de „coalitie" om daarna opgeslorpt te worden door „anarchie" van gewapende groepen of gewapende groepen van hepaalde machten.

Tweesprong

Het proces van achteruitgang op alle gebied kan nu voorlopig verhorgen gehouden worden door hoge exportprijzen, die de schijn wekken alsof overal in de handel en de economie vooruitgang heerst; het systeem van deviezencertificaten, dat een voorlopig karakter heeft, kan drainage door buitenlands kapitaal voorkomen en geeft de Staat de gelegenheid om deviezen te verzamelen.

Doch wanneer daling van exportprijzen een feit wordt (zoals nu door het embargo) en het systeem van deviezencertificaten opgeheven wordt, dan zal men pas merken dat alles slechts „schijnwelvaart" is geweest. Voorts zal ook blijken, dat onze moeilijkheden van nu, direct of indirect, veroorzaakt zijn door de duurte en het inefficiënt zijn van ons regeringsapparaat.

Er is veel geknoeid met het geld van de Staat, doordat men aan onnodige en misplaatste amhtenaren veel te veel heeft betaald.

De door de nieuwe minister van Financiën eigen gemaakte leus hij een interview: „eerst verlies en daarna winst" is als leus natuurlijk erg prachtig. Doch hoe zal het volk zulks aanvaarden, indien het wordt: „eens verlies, voor altijd verlies"? De inflatiepolitiek, welke de min. van Financiën wellicht voornemens is te voeren (reeds accoord hevonden door het Kabinet?), gepaard met nationalisatie van de Javasche Bank, teneinde aan de minister meer vrijheid van handelen te geven, is natuurlijk wel te rechtvaardigen, indien vermeerdering van geldcirculatie kan worden benut voor pro-productieve doelstellingen.

Onafhankelijkheid

Het bezetten van belangrijke plaatsen in de regering en maatschappij door eigen staatsburgers hetekent eigenlijk niet de ware onafhankelijkheid. Zulks vormt slechts het doel van die onafhankelijkheid.

De ware betekenis van onafhankelijkheid is nl.: vrij om de weg te kiezen, welke naar dat doel leidt. En voorts is de eigenschap van een onafhankelijk persoon of volk deze, dat hij hekwaam en moedig is uit de aanwezige wegen de beste te kiezen.

De regering en het parlement kunnen nu aantonen of ze werkelijk reeds onafhankelijk zijn, door bekwaam en moedig te kiezen welke de beste is van de twee wegen: het toelaten, ja zelfs verergeren van de bestaande verwarring in de algemene bewindvoering, zodat Indonesië wellicht een tweede China wordt, of het houden van selectie en rationalisatie in regeringsapparaten met stopzetting van uitgaven, die niet te verantwoorden, niet te controleren en niet te beheren zijn.

Wanneer wij reeds de moed hebben het voornemen te koesteren om de tweede weg op te gaan, dan diene de Regering onmiddellijk een commissie in te stellen onder de minister van Personele Zaken om een ontwerp op te maken, op welke wijze deze selectie en rationalisatie dienen ten uitvoer gelegd te worden alsmede om te bestuderen op welke wijze de landsambtenaren, hetzij civiele, hetzij militaire, opgelegd dienen te worden.

De bovenbedoelde commissie diene hijgestaan te worden door buitenlandse deskundigen, vooral Nederlandse, die bekwaam zijn, en die het goed menen met ons vaderland. Men zal zich natuurlijk afvragen: „Waarom Nederlandse deskundigen?"

Over het algemeen wil men wel toegeven, dat wij in alles nog zeer achterlijk zijn. Derhalve is de Regering bereid hulp, zowel materiële als personele, aan te nemen van de E.C.A. en van de U.N.O. met haar diverse lichamen!

Het eigenaardige is echter dat wij wel van de E.C.A. of van de U.N.O. hulp willen aannemen, doch omgekeerd geen hulp van de zijde van Nederland wensen. Zodat wij deskundige ambtenaren, die hij ons in dienst zijn, verwijderen of niet ten volle gebruiken, ofschoon wij nog steeds hun salaris betalen, en later: hun pensioenen. Nog leuker is het geval, dat de door de R.I.-Regering ontslagen Nederlandse ambtenaren zeer dikwijls bij de U.N.O. zijn tewerkgesteld als deskundigen en daarna door de U.N.O. naar Indonesië zijn teruggezonden om ons bij te staan met een veel hoger salaris!

Zodat dan de vraag rijst: Wat verlangen wij eigenlijk: hulp (van buitenlanders) omdat wij op allerlei gebied nog tekort aan kennis en ervaring hebben, of slechts buitenlandse personen alleen (behalve de Nederlanders, met dien verstande, dat wij wel Nederlanders kunnen gebruiken, als degene die hen uitzendt maar niet de Nederlandse Regering is!).

(Vervolg op pag. 2)

Lago koos tachtig Arubaanse jongens voor ambachtsonderwijs

Geen concurrentie voor de A.T.S.

De Lago heeft onlangs uit de verschillende leerlingen der lagere scholen een 80-tal Arubaanse jongens gekozen die in September de Lago-ambachtsschool zullen gaan volgen. Zij gaan daar een 4-jarige cursus, bestaande uit schoolwerk en practische ervaring beginnen. Het onderwijs omvat cursussen in de Engelse taal, rekenen, werktuigkundig tekenen, wiskunde en fundamenteel onderwijs in verschillende ambachten in de raffinaderij. Na beëindiging van hun opleiding, zal hun een vaste werkkring in de raffinaderij worden aangeboden.

Wanneer, op een latere datum in de loop van deze maand, de leerlingen die dit jaar geslaagd zijn hun diploma's ontvangen, zal het totaal jongelui dat de ambachtsschool tot dusver heeft doorlopen 440 bedragen.

De wijze van aanwerving van leerlingen voor dit jaar toonde een terugkeer aan naar de oorspronkelijke grondslag voor het selecteren van jongens voor deze cursus, zoals deze in 1935 werd vastgesteld. Deze cursus werd destijds speciaal voor Arubaanse jongens in het leven geroepen. Het aantal jongens, dat werd aangeworven, varieerde van jaar tot jaar, al naar gelang van de behoeften der raffinaderij. Tot kort voor, gedurende, en na de Tweede Wereldoorlog waren deze behoeften groot in vergelijking tot het aantal Arubaanse jongens, dat aan de voor deze cursus vastgestelde normen kon voldoen.

Teneinde aan die behoeften te kunnen voldoen, bleek het noodzakelijk om het aantal Arubaanse jongens aan te vullen door een beperkt aantal jongens uit ouders van niet-Nederlandse nationaliteit aan te nemen.

Gebaseerd op het voor de aanwerving geschatte aantal jongens, waarvan verwacht werd dat zij zich voor de cursus van dit jaar zouden opgeven, dacht men aanvankelijk dat het wederom nodig zou blijken om enkele jongelui van de laatstbedoelde categorie gelegenheid tot inschrijving voor de cursus aan te bieden. Tengevolge van het groot aantal reflectanten (282) dat zich voor deze cursus heeft opgegeven, bleek het echter heel duidelijk dat Arubaanse jongens met de vereiste bekwaamheid ruimschoots in Lago's behoeften konden voorzien. Dit bleek te meer in verband met het feit dat de Maatschappij haar aanbod tot inschrijving voor deze cursus van 95 op 80 teruggebracht.

Deze vermindering is een onmiddellijk gevolg van het uiteindelijke plan van de Maatschappij om haar opleidingsprogramma met dat van de onlangs opgerichte Arubaanse Technische School tot een geheel te verenigen. Men verwacht dat de Technische School in de toekomst in staat zal zijn om de Lago dezelfde soort werknemers met dezelfde mogelijkheden te verschaffen als die, welke zij thans uit haar eigen opleidingscursussen betrekt.

De Maatschappij denkt haar klassen van 1951 in 1953 met leerlingen, die de Arubaanse Technische School met goed gevolg doorlopen, te kunnen aanvullen ; dit zullen dan de eerste jongens zijn die laatstbedoelde school met goed gevolg hebben doorlopen. Het aantal jongens dat de Maatschappij jaarlijks voor vakopleiding zal aannemen zal geleidelijk minder worden, totdat de Arubaanse Technische School in staat is geheel in de behoeften van de Lago te voorzien.

Wanneer dat stadium zal zijn bereikt, is de Lago voornemens de geslaagde leerlingen van de Arubaanse Technische School in dienst te nemen en hen verder op te leiden ten einde hen voor de speciale eisen van het werk in de raffinaderij voor te bereiden. Dit zal aanleiding zijn om het opleidingsprogramma van de Maatschappij te herzien, terwijl meer de nadruk zal worden gelegd op voortgezette opleiding, dan op elementaire opleiding zoals dit in het verleden is geschied.

Zij, die de opleidingscursussen der Lago met goed gevolg hebben doorlopen, hebben zich in de loop der jaren verantwoordelijke posities bij de Lago zowel als in onze gemeenschap kunnen verwerven. Door het samensmelten van het opleidingsprogramma der Lago met dat der Arubaanse Technische School zullen de Arubaanse jongens nog betere kansen worden geboden om zich een verantwoordelijke positie in onze gemeenschap te verwerven.

Ongeveer duizend Lago-mannen namen deel aan demonstratie voor loonsverhoging

In onze krant van Zaterdag meldden wij reeds in het kort, dat Vrijdagmiddag een demonstratie werd gehouden voor het Hoofdkantoor van de Lago ter verkrijging van een niet onbelangrijke loonsverhoging. Thans kunnen we over de manifestatie van naar schatting duizend werknemers iets meer schrijven.

De demonstratie verliep zeer ordelijk, ondanks het feit, dat enkele hoofden wel erg verhit waren en tal van geweldige borden werden meegevoerd met opschriften als: „All we want is our money" ; „Be fair — let's share" en „52% is what we want".

Na veel heen en weer gepraat, besloot men het bestuur van de personeelsraad te zenden naar de vertegenwoordigers van de directie om daar nogmaals de verlangens van de „locals" kenbaar te maken. Na een minuut of tien keerden de bestuursleden terug met in hun midden de heer Griffin, voorzitter van de „Management Representatives". Er ontstond deining onder de demonstrerenden en hier en daar hief men spreekkoren aan: „Next time we will show op with Henny Eman" en „We don't want to wait any longer".

De heer Griffin nam een handmicrofoon en zeide o.m., dat de directie nogmaals zou trachten tot op zekere hoogte aan de eisen van de personeelsraad tegemoet te komen. Het gejoel nam met de seconde toe en tenslotte kon de heer Griffin zich niet meer verstaanbaar maken.

Na hem spraken nog de heren Bishop en Dirksz van de personeelsraad en de heer Vlaun (Statenlid, werkzaam bij de Lago) ; o.m. werd medegedeeld, dat het verzoek van de directie om drie dagen uitstel voor inwilliging vatbaar was, hetgeen weer een golf van protesten opleverde. De heer Dirksz verhief daarop weer zijn krachtige stem en hierdoor kalmeerden de gemoederen.

Groepsgewijze keerden de „locals" naar huis terug ; nog niet voldaan klaarblijkelijk, maar met vertrouwen in het hart.

Uit doorgaans betrouwbare bron vernamen wij later, dat de heer J. J. Horigan, president-directeur van de Lago, Zondag naar de V.S. is vertrokken ; vermoedelijk zal hij in overleg treden met zijn superieuren.

Vliegtuigen tanken onder druk

Het tanken van moderne vliegtuigen is in verband met de grote brandstof hoeveelheid een tijdrovende bezigheid. De tankcapaciteit van een Lockhead Constellation bedraagt ongeveer 20.000 liter en die van de Boeing Stratocruiser en Comet nog veel meer.

Om het tanken te bespoedigen gaat men tegenwoordig meer en meer gebruik maken van het vullen der tanks onder druk en sommige van de nieuwste typen vliegtuigen zijn hier reeds op berekend en hebben de vulopening aan de onderzijde van de vleugel, hetgeen het werk vergemakkelijkt.

Zo'n drukvullingssysteem brengt echter ook problemen mede. Het is niet uitgesloten dat zowel de tanks als de brandstofslang door de eerste stoot tengevolge van de grote massa van de in bewegingkomende vloeistof barsten of scheuren. De wegvloeiende benzine kan dan ernstig brandgevaar veroorzaken. Ook is de zware met brandstof gevulde slang moeilijk te hanteren.

In de Verenigde Staten heeft men echter een systeem ontwikkeld waarbij de druk op de vulslang geleidelijk toeneemt, totdat de benzine haar volle snelheid heeft bereikt. Na het vullen wordt de slang leeggezogen zodat het plat wordt en gemakkelijk te hanteren is. De pompcapaciteit van dit systeem bedraagt 750 liter per minuut. Dit systeem wordt alleen gebruikt om de vliegtuigtanks te vullen, doch ook om de brandstof vanuit de vliegtuigtanks naar de vliegveld-reservoirs te pompen. In beide gevallen kan men een meter zodanig opstellen dat het de verplaatste hoeveelheid benzine registreert.

Ook heeft men tegenwoordig de beschikking over grotere installaties, die afzonderlijke pers- en zuigpompen hebben. Hiermee kan tegelijkertijd een tank gevuld, en één geledigd worden. Deze grote installaties hebben een capaciteit van 1875 liter per minuut en deskundigen zijn van mening dat door het drukvulsysteem de tanksnelheid reeds tot het vijf à tienvoudige is opgevoerd.

DE ANTILLEN TELLEN 164.000 ZIELEN

Aruba: totaal 53.205.
Curacao: totaal 102.206.
Bonaire: totaal 5079.
St. Maarten: totaal 1533.
St. Eustatius: totaal 970.
Saba: totaal 1175.
Totaal voor de Antillen 164.168 inwoners.

ENTHOUSIASTE VIERING TWEEDE LUSTRUM VERENIGING „SURINAME"

Vervolg van pag. 1

Nederlandse krachten

De redenen voor het gebruik van Nederlandse krachten zijn de volgende:

1. Over het algemeen hebben de Nederlanders meer kennis van de toestand in Indonesië dan welke nationaliteit ook (de samenleving hier, het klimaat, de grond, de irrigatie etc etc.).

2. De meesten onder onze leiders kennen het Nederlands (de facto gebruiken zij deze taal in hun dagelijkse omgang) veel beter dan welke vreemde taal ook, zodat geen tijd behoeft te worden verspild om enige taal te leren, voor onderling begrip.

3. De deskundigheid van de Nederlanders op allerlei gebied, zowel kennis en techniek betreffende, is niet minder, ja zelfs soms meer dan de kennis en deskundigheid van andere Westerse volkeren. Daarnaast erkennen andere buitenlandse volkeren, dat het voormalige Nederlands Indië een kolonie was waarvan de administratie veel beter was dan van welke andere kolonie ook, ofschoon wijzelf deze koloniale status haten.

Zeker, in de periode van vóór en na de souvereiniteitsoverdracht was onze ervaring met de Nederlanders zeer bitter. De eerste en tweede politionele actie, de Westerling- en Andi-Aziz-affaires, de R.M.S.-opstand, dat alles laat bij ons bittere herinneringen en het gevoel van wantrouwen t.a.v. de Nederlanders achter.

Doch wanneer wij door deze oude historie, door deze vrees en dit gevoel van wantrouwen ons helder inzicht en rustig denken laten overschaduwen, dan bestaat er kans dat wij een goede gelegenheid verwisselen met een duistere weg.

Wanneer de Regering t.a.v. de kwestie van de Nederlandse ambtenaren niet spoedig een beslissing neemt, dan vrezen wij, dat in het begin van het volgend jaar zeer vele diensten, officiële en semi-officiële lichamen, scholen, laboratoria etc., genoodzaakt zijn gesloten of lamgeslagen te worden, zoals nu het geval is met vele, die reeds half of driekwart dood zijn. De Regering dient spoedig haar houding te bepalen voordat het te laat is.

Wie er slaagden voor examens Mulo en opleiding ambtenaren

M.U.L.O.-EXAMENS EN VOORBEREIDEND AMBTENAREN EXAMENS

M.U.L.O.-examens : 7 Juli.

Aantal candidaten : 4.

Afgewezen : 1 candidaat.

Geslaagd voor het diploma **A :** 3 candidaten, t.w. Dirkje Harmiena de Boer, Frits Edgard Maduro, Betsy Romelia Orman.

23 Juli Aantal candidaten : 12.

Afgewezen : 1 candidaat.

Geslaagd voor het diploma **A :** 11 candidaten, t.w. Erica Arends, Everaldo Arends, Eric Edwin Baiz, Edward Augustus Bennett, Elias Segundo Berkley, Hilario Bislip, Nevilla Ansel Brathwaite, Carla Elvira de Cuba, Roberto Dijkhof, Rector Emilio Gonzalez en Evelina Teotista Wever.

24 Juli. Aantal candidaten : 12.

Afgewezen : 1 candidaat.

Geslaagd voor het diploma **A :** 11 candidaten, t.w. Lambertus Johannes Brattinga, Irene Boom, Holbert Clyde Cornet, Eduard Charles Dirksz, Ermine Evelyn Dormoy, Candido Francisco Dijkhoff, Sylvio Jacinto Emerencia, Idis Clarita Ingracia Emers, Emerenciana Frans, Fanny Oduber en José TTerecio Abraham Wild.

25 Juli. Aantal candidaten : 12.

Afgewezen : 1 candidaat.

Geslaagd : voor het diploma **B** 1 candidaat, t.w. Robert Maurice George Taytelbaum ; voor het diploma **A** 10 candidaten, t.w. Jose Benito Croes, Juan Francisco Croes, Nelly Dirkmaat, Simeon Andromico Frank, Frederick Kit Lam Wong, Jean Thomas Hyacintho Hunt, Carmen Koolman, Claverina de Lange, Adolf Cheni Lichtensztaijn en Henk Erni Reeberg.

26 Juli. Aantal candidaten : 12.

Afgewezen : 3 candidaten.

Geslaagd voor het diploma **A** 9 candidaten, t.w. Richard de Lange, Francisco Damian Leo, Frank Reginald Mac Donald, Donald Bertie Alphonse Richardson, Maria Monique Richardson, Elisabeth Imelda Toth, Fritz Cornelis TTrinler, Johannes Tromp en Marcelo Yarzagaray.

27 Juli. Aantal candidaten : 12.

Afgewezen : 2 candidaten.

Geslaagd voor het diploma **A :** 10 candidaten, t.w. Mariano Maduro, Esteban Solganier, Carmen Seferina Tromp, Hypolito Tromp, Audrey Tulloch, Margaretha Bernadette Valk, Eugenia Sarita Vingal, Marinus Adriaan van der Werff, Harry Wever, Mathilda Juanita Wijnaar.

Recapitulatie

Aantal candidaten M.U.L.O.-examens Aruba : 64.

Afgewezen : 9 candidaten.

Geslaagd voor het diploma **B :** 1 candidaat.

Geslaagd voor het diploma **A :** 54 candidaten.

Voorbereidend Ambtenaren Examen :
Aantal candidaten : 6.

Afgewezen : 4 candidaten.

Geslaagd : 2 candidaten, t.w. Margarita Genovita Amaya, Maria Juliana Biervliet.

Historische dag voor het Strandhotel

Vele touristen zijn ten zeerste over ons eiland te spreken

Donderdag 2 Augustus 1951 is een datum, die ongetwijfeld met gouden letters zal worden vermeld in de — over het algemeen toch niet zo erg rooskleurige — geschiedenis van het Strand Hotel. Volgeboekt was het die dag, vijf en veertig gasten, een of acht moest worden verwezen naar andere gelegenheden. Alle kamers, alle bungalows besproken! Waarmee maar niet dadelijk kan worden gezegd, dat de mond gesnoerd is van degenen, die zo pessimistisch zijn over de touristische mogelijkheden van ons eiland. Helemaal niet. Maar toch: dat uitverkochte Strand Hotel bewijst wel, dat het hoog tijd wordt om zich te bezinnen op eventualiteiten voor de toekomst.

De beheerder van Strand, de heer H. van der Stam, glom over z'n hele gezicht. „Wat 'n wonder!" merkte hij op. „Ik ben ongeveer twee en half jaar hier in het hotel en dit is de eerste keer, dat we vol zijn. Dat is toch wel heel belangrijk voor ons, nietwaar?" Inderdaad — (anders zou De Arubaanse Courant er ook niet over schrijven).

Even voor en tijdens de lunch, Donderdag dus, hebben we een praatje gemaakt met verscheidene gasten en unaniem bleek men enthousiast over Aruba, over het Strand Hotel en de voortreffelijke maaltijden, die men daar genoot. Twee Brits-Indische dames, waren uit Miami overgevlogen: „Wij hadden nooit verwacht, dat het hier zo heerlijk zou zijn. En we hebben toch al heel wat van de wereld gezien, zijn daardoor verwend, maar u kunt gerust schrijven, dat het ons heel erg bevalt hier".

Mevrouw Fuhrmann (fa. Spritzer and Fuhrmann, Curacao): „Al twintig jaar lang kom ik minstens eens per jaar naar Aruba, in de eerste plaats om te genieten van de heerlijke stranden. Het verveelt me nooit. Nu heb ik m'n beide kinderen meegenomen en Zaterdag komt m'n man. O ja, ik moet u nog vertellen, dat een zekere doctor Ferrington onlangs hier heeft gelogeerd en dat hij overal vertelt — ons heeft hij het ook gezegd — dat hij het hier buitengewoon vond. Dat is een goede propagandist voor Aruba".

Dat laatste hebben we gemerkt, mevrouw. De naam Ferrington hebben we herhaaldelijk opgevangen die dag.

De heer en mevrouw Mijsberg, op huwelijksreis, afkomstig uit Venezuela: „Een heerlijk eiland, Aruba. We zijn ook op Curacao geweest, maar hier is het toch veel prettiger; alles veel schoner, grotere winkelzaken en vriendelijker mensen. Het hotel is werkelijk ideaal; we hebben zelden zo iets goeds gezien".

Een vertegenwoordiger van het State-Department te Washington, die niet te veel over z'n reis wilde zeggen („voor dienst, ziet u; over een maand of zes hoop ik volstrekt particulier terug te komen"): „Aruba is voortreffelijk voor de Amerikaanse tourist. Ik ben uiterst tevreden over het hotel; het komt me voor, dat er nog meer propaganda voor Uw eiland kan worden gemaakt en dan zal Strand Hotel wel gauw te klein zijn". Aldus meende mr. Wailes.

Als we ons niet vergissen, wijst alles op een gezonde touristische ontwikkeling; bij de dag ontdekken we bij buitenlanders meer good-will en het kan niet anders of dat moet vruchten afwerpen.

Hebben we dus toch een hotel van drie millioen nodig? Moeten we die stap wagen? Of zouden we beter nog wat langer de kat uit de boom kunnen zien, zo mogelijk eerst het Strand Hotel wat meer faciliteiten doen geven en vooral tijdig moeten beginnen met organisatie van outspanningsmogelijkheden, die de buitenlanders — en vooral de Amerikanen — believen? Misschien is dit wel de beste oplossing.

En als weldra mocht blijken — laten we het vurig hopen — dat ons eiland een tekort heeft aan faciliteiten, laten we dan nog eens gaan praten over een hotel van drie millioen. Temeer omdat daarvoor op dit ogenblik de fondsen klaarblijkelijk niet kunnen worden opgebracht.

DE ARUBAANSE KAMPIOENSPLOEG SPEELT GELIJK

De eerste wedstrijd, die de kampioensploeg van Aruba in Demarara Zondagmiddag tegen het elftal van oezelfde naam speelde, is geëindigd in een gelijkspel, 0-0. R.C.A. heeft nu nog twee wedstrijden te spelen.

Drievoudig luchtmillionair vierde 25-jarig dienstverband

Woensdagavond werd in de lobby van het K.L.M. Hotel Hato het 25-jarig jubileum gevierd van de K.L.M. vlieger T. C. v.d. Kolk

De directeur van het K.L.M. West-Indisch bedrijf, Dr D. A. IJsselstijn, en de heer Jan Rouffaer, oudste gezagvoerder van de K.L.M. in West Indië, spraken de jubilaris toe. Onder de aanwezigen bevonden zich vele van zijn vrienden en collega's uit het vliegbedrijf.

De heer Van der Kolk trad reeds op 15-jarige leeftijd in dienst van de K.L.M. Hij kreeg zijn vliegopleiding te Soesterberg; toen hij als Sergeant-vlieger de dienst verliet, kwam hij weer hij de K.L.M. op kantoor terwijl hij als zogenaamd maand-vlieger zijn vliegvaardigheid onderhield. In vrije tijd verwierf hij zich het diploma radio-telegrafist en als zodanig werd hij in 1937 hij de K.L.M. in Nederland aangesteld en in 1938 naar West-Indië uitgezonden. In 1940 maakte hij met K.L.M. vliegtuigen patrouille-diensten voor de militaire luchtmacht en bracht hij het tot 1e Luitenant-vlieger. Op 1 Juli 1941 werd hij door de K.L.M. in West-Indië als vlieger aangesteld en precies zes jaar later werd hij gezagvoerder 1e klasse, terwijl hij ook het diploma Navigator 1e klasse heeft verworven.

Hij staat bekend om de nauwgezette wijze waarop hij altijd zijn vluchten heeft uitgevoerd. In totaal maakte hij aan vlieguren: als telegrafist 1558 uren en 25 minuten; als verkeersvlieger 13.793 uren en 57 minuten.

Met recht kan hij dus een 3-voudig K.L.M. luchtmillionnair worden genoemd.

De Landsminister voor Verkeer en Vervoer,
roept sollicitanten op voor de vervulling van de werkzaamheden van:

1e. Assistent in de Algemene Verkeersleiding, Hato
2e. Vluchtvoorlichtingsambtenaar, Dakota.

Gegadigden moeten tenminste het MULO-diploma B. bezitten, de Nederlandse en Engelse taal in woord en schrift beheersen, uitgesproken belangstelling voor de luchtvaart en een ontwikkeld verantwoordelijkheidsgevoel hebben. Minimum leeftijd 20 jaar.
Ervaring op administratief gebied strekt tot aanbeveling.
Salaris nader overeen te komen.
De gegadigden, die met bedoelde werkzaamheden zullen worden belast, zullen tevens in aanmerking komen voor opleiding tot Luchtverkeersleider.
Aanneming slechts mogelijk na vliegmedische goedkeuring.
Eigenhandig geschreven sollicitatie-brieven met uitvoerige gegevens dienen vóór 15 Augustus 1951 te worden gericht aan ondergetekende.

De Landsminister voornoemd,
CECIL L. DELVALLE

....en dit zijn Uw juiste adressen voor...
....and here are your best adresses for....

A

ABONNEMENTEN OP ALLE TIJDSCHRIFTEN
Aruba Boekhandel
Gebr. de Wit
Nassaustr. - Oranjestad
Telefoon 1273

ALL YOUR NEEDS
„Esquire", Mainstr. 65
Telefoon 5112
San Nicolas

B

BACARDI
El mejor ron del Mundo
Jan G. Eman,
Nassaustr - Oranjestad

BOEKWERKEN OP ELK GEBIED
Aruba Boekhandel
Gebr. de Wit
Nassaustr. - Oranjestad

BOOKS
Aruba Bookshop
De Wit Brothers
Nassaustr. - Oranjestad
Phone 1273

C

CHOCOLADE en BONBONS
Hollandse en Engelse Chocolade steeds voorradig bij
BOTICA ARUBA
Oranjestad

CLAPP's BABYFOOD
The best for your baby. Available at the leading groceries.

D

DRUKWERK
Beter en Goedkoper bij de Aruba Drukkerij
Gebr. de Wit
San Nicolas - Oranjestad

E

ELECTRISCHE MATERIALEN, FITTINGS en APPARATEN
C. L. Juliao,
Hendrikstraat
Oranjestad

F

FOTO-ALBUMS en FOTO-HOEKJES
Aruba Boekhandel
Gebr. de Wit
Nassaustr. - Oranjestad

„FRIDOR"
Vol-automatische electrische naaimachine
Mario S. Arends N.V.
Oranjestad

FROZEN MEATS, FRESH FOODS
Jan G. Eman,
Nassaustr. - Oranjestad

G

GEBAK
Rainbobakery
Oranjestad, Phone 1327
San Nicolas, Phone 5064

GENEESMIDDELEN
Uitgebreide voorraad te Uwer beschikking bij
BOTICA ARUBA

GRAMOFOONPLATEN
Spaanse, Engelse en Papiamento
Cappy's, Waterweg 3
Tel. 1629

GROCERIES
Nic. Habibe Jr.
Oranjestad

H

HANDTEKENING- en DATUMSTEMPELS
Aruba Boekhandel
Gebr. de Wit
Nassaustr. - Oranjestad

HUISHOUDELIJKE ARTIKELEN
Warenhuis van der Ree,
Oranjestad

I

IETS BIJZONDERS
voor de Boterham:
Slagerij PRIEM,
Kerkstraat, Oranjestad

J

JEWELRY
„The Pearl of the Orient"
Watches and Novelties
Leo Berlinsky
San Nicolas - Oranjestad

K

KANTOORBOEKEN
Aruba Boekhandel
Gebr. de Wit
Nassaustraat

M

MAGAZINES
Aruba Post, Mainstreet,
San Nicolas

MARCONIPHONE, RADIO and SUPPLIES
Sales and Service,
Van Slobbestraat 9
San Nicolas

N

NESBITTS ORANGE
Aruba Bottling Comp.
Phone 1640

P

PAINTS Mc. QUADE
Aruba Mercantile Comp.
Phone 1544

PARLOPHONE and ODEON RECORDS by **Victor Sylvester**
Marconiphone Radio
Sales and Service,
Van Slobbestraat 9
San Nicolas

PHILIPS RADIO's
Marchena Moron and Comp.
Palais Royal, Aruba

R

RECEPTEN
Wat Uw arts voorschrijft is aanwezig bij
BOTICA ARUBA
Oranjestad
Vlotte afwerking en coulante bediening

REFRIGERATORS „ADMIRAL"
Aruba Mercantile Comp.
Phone 1544

S

SCHRIJFBEHOEFTEN
Cahiers, Blocs, Registers, Potloden, Inkten, enz. Aruba Boekhandel
Gebr. de Wit

STEMPELS
Elk gewenst model, levering met 14 dagen.
Aruba Boekhandel,
Gebr. de Wit, Oranjestad

T

TOILETARTIKELEN
Zeer grote sortering te verkrijgen bij
BOTICA ARUBA
Oranjestad

U

UNDERWOOD TYPEWRITERS
Marchena Moron and Comp.
Palais Royal, Aruba

V

VARKENS- en RUNDVLEES
Holfa
Oranjestad Tel. 1254
San Nicolas, Tel. 1551

„EXCESS" EN „DORDRECHT" GAAN SAMENWERKEN

In Nederland had de „Excess" een belangrijke auto verzekeringen portefeuille. Alles ging goed, totdat Nederland in 1940 bezet werd en de verbindingen met Engelang, waar het hoofdkantoor gevestigd is, werd verbroken waardoor vele verzekerden werden gedupeerd. De NEN heeft de Excesse portefeuille toen overgenomen. Na de oorlog werden er tussen de Excess en NEN besprekingen gevoerd en men is geraakt tot een overeenkomst, waarbij de portefeuille op basis van 50/50 werd geëxploiteerd. De NEN treedt dus op als hoofdvertegenwoordigster van de Excess.

Een dergelijke overeenkomst is nu ook getroffen voor wat de Ned. Antillen betreft. De gespannen internationale toestand vormde een ernstig onderwerp van studie m.b.t. de garanties, welke de Excess haar verzekerden kan bieden, indien onverhoopt de verbindingen tussen Engeland en de Antillen verbroken zouden worden en dus Excess haar verplichtingen niet zou kunnen nakomen. Op analoge wijze zoals dat in Nederland gebeurde is een soortgelijke overeenkomst tot stand gekomen tussen Excess en de NEN voor wat het gebied der Ned. Antillen betreft.